

III.

Тръгналъ ми Стоянъ най-напредъ,
 Да каже де е мечката,
 Мечката още мечето.
 Следъ него вървягъ Косовци,
 Косовци, голи Босовци.
 Ей скоро всички слѣзнаха
 Въвъ тия тъмни долини,
 Въвъ тия гори зелени,
 При тая яма голѣма.
 Стоянъ се викна, провикна :
 — Я излѣзъ, мецо Мецано,
 Че ти сѫ дошли Косовци,
 Косовци, голи Босовци !
 Ей я изкочи мечката,
 Изкочи и се изправи
 И ревна страшно насрѣща . . .
 Косовци, голи Босовци
 Изпохвѣрляха пушкитѣ,
 Пушкитѣ още саблитѣ,



Единъ презъ други хукнаха,
 Кой кѫде види пръснаха . . .

IV.

Остана Стоянъ самичекъ
 При тая мечка стрѣвница,
 При това мече стрѣвниче.
 Стоянъ се съ мечка хванаха,
 Та се тамъ три дни бориха.
 Проклето да е мечето,
 Отзадъ Стояна то хвана;
 На нозе жили хапѣше
 И топли кърви пиеше.